

HARRY FORSBLOM

VERHOJEN

TAKAA

TULEE

KIRJOITUS

NTAMO

Verhojen takaa tulee kirjoitus

Harry Forsblom

Jees, maailman dialektiikka, runoja 1973 WSOY

Toivakan kirkon kattomaalaus, runoja 1975 WSOY

Tomumajayllätys, runoja 1978 WSOY

Aurinkolinna, romaani 1980 WSOY

Kun legendasta tulee tosi, romaani 1984 WSOY

Ristilukki ja kumppanit, romaani 1991 WSOY

Rakkaus/helvetti, romaani 1996 Like

Concepts of Postmodernism, väitöskirja 2001 University of
Jyväskylä

Sorayan kiirastuli, romaani 2006 Artipictura

© 2011 Harry Forsblom

ISBN 978-952-215-154-4

Taitto ja kansi Make Copies

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2011

ntamo

www.ntamo.net

Verhojen takaa tulee kirjoitus

runoja

Harry Forsblom

ntamo, Helsinki

Fortesi valjastautuu korskeaan musiikilliseen rooliin
virma sirkushevonen
itsestäsi ei löydy tukea ei syvyyksiä, vain savea
parempi ruveta laiskojen kirvesmiesten kanssa pönkittämään
Gaudín kirkkoa
kertaustyylinä
urakkahinnoista ei voida sopia
Jumala antaa anteeksi junttamiehille
sen se osaa, harjoitellut
salaa
puolivalmius jää ihanteeksi
se hymyilyttää postmodernistiakin
projekti motivoi mitä tarpeista puuttuu

Opit tämän taidon, ota rauhallisesti
kandidaatti ui koiraa
joku tulee kynnyksellesi kiittämään, ehdottaa
pystytetään yhdessä samantapainen maailmanpatsas kuin talosi oli
sinä päivänä
joku väittää sitä tuulivoimalaksi
väität
itse olet tuulivoimala
sanot

tyyliisi kuuluu että profetoit
tarkoittaa itsensä toteuttavaa ennustetta
jatkuu yhtä kauan kuin sinä
kusi lautaa pitkin
vähitellen valuit siihen
samalla iisillä tavalla
kaltevakattoinen
kultainen katolinen kirkko olisi vähitellen valmis, Midas

meidän pitää vain ensin olla heinäsirkoja
ja kuolla
olisi sovittava taksoista
kaikkien ja kaiken kanssa mikä liikkuu
päinvastoin kuin maailmankaikkeus
ei ole sillä tavalla asumaton
talo

kukaan ei tule katsomaan sitä kaukaa
lue sen sädehtiviä kirjoituksia läheltä
väärin, nykytavalla oikein, on se niin väärin
jos yhä neuvottelet logoksen kanssa yötä päivää
mentorisi hylkää hikipingon, joka olet, Jumala

olemme koko ajan eräänlaisessa päivittyvässä tinakauhassa
muista se
unohda
että me menemme nyt niitylle puhaltamaan voikukkia
tee jotakin hyödyllistä
päiväperho
arvuuttele
tuulessa
yhtä hyvin voit laskea (p.o. lukea) itsesi insinööriksi AMK
kuin runoilijaksi
alalla on työttömiä työnhakijoita
he rakastavat kuin ampuvat kuin kaikkea mikä liikkuu
pelissä, se on jo työtä
maaninen puhallus jatkuu yötä päivää
pasuunansoitto
paikkaaminen, vohkiminen, mitä muuta
soitto on

nyt he lopettivat sen
ei laannut mikään laakista, alkanut kitistä
maailmamme puhe jatkuu kuin uni
päinvastoin kuin apokalypsissa
se on eri liikettä ja työtä kuin dekonstruktio, De rerum natura
jess, se on se maailman dialektiikka!
yhdellä luonnehdinnalla kuin yhdellä iskulla voisit tuhota kaiken
jos puhuisit dementiaistamme, mutta tiedän ettet muista
voittavaa tikettiä ei kannata rikkoa
toiselle kaudelle pyrkivä presidentti Nixon sanoi varapresidentistään
Portnoy kainalossa kulkevia opiskelijoita Spiro satti
viran puolesta luusereiksi
on silti rakkaudenkin drop outeja
joista tuli miehiä ja naisia

ennusta näin ergo ei mene vikaan

runous ei tule yhtä surulliseksi
näin ei mikään päädy valmiiksi, pääty
kehitys onneksi
kehity, luomiskertomus
tiedä pamauksesta aurinko muista
unohda
ergo
onnemme ei lopu

Hänen runomaailmansa on kotona
onko koira kotona, hän itse
hänen runomaailmansa on kotona
hengailee poskitta, istuu
joku käy ulkoiluttamassa koiraa
runomaailma katsoo ikkunasta ja nauraa

rottweiler on yhä kotona
runomaailman koira tottelee nimeä
runomaailma
lähtee nyt ulos
enää ei ketään kotona, seitsemäs päivä
rottweiler lähti lenkille
isäntä palaa ja huhuilee elämäänsä
enemmän
koira näki ikkunasta ja ulkona
neidon
se puheli itsekseen
lepäsi
totteli nimeä La Belle Dame Sans Merci
ei istunut
kaikkea ei voi saada, puhui vatsasta
neito
nauroi
enemmän

Kaupunkilaiset eivät tiedä että myrskyn silmässä on tyyntä. Se muistuttaa sitä kun Töpöhäntä laski tynnyrissä Niagaran pakoon Gangsterikavereita. Speakerin missio ei ole juurikaan kummallisempi. Kaupunkilaisia pakoon putouksen alajuoksulle maaseudun rauhaan. Matkalla muutamiksi pirueteiksi, kehottaa kuuluisa ”Nijinskyn imperatiivi”. Vasta kun tanssi maallistuu, laantuu sisäinen myrsky, mutta silloin hänet valtasi itkettävä ajatus entropiasta. Kuumailmapallossa olikin reikä! Pihisikö sielu konteksteihin syvällisyytensä viimeisen kerran? Andersenin tanssi punaisilla kengillä taisi olla kaunista turhuutta. En minä muista sellaista satua enkä minä enkä minä. Yleissivistyssanojemme verukkeella nieleskelemme vallan muuta pettymystämme.

Vaan mikähän sitten on tuo kesyttömässä koskivoimien maailmassa räyhäävä todellinen rieha, harmonisimmillaan myrskyn silmän rasvaimutyven? Ei paljon mikään ei ole totta mutta ei voi häntä syödä. Vaikka olisi naisenergiaeläjä Suomen Manchesterista, ei ole vastaus tähän vajeeseen, kuten tuulivoimala. Suloista joutenoloa määrättyjen kieppiä jälkeen, laiskuuden syntiä 200 jaardia alempana landella. Kun ei enää tarvitsisi tuunata toimenkuvia, on toiveissa. Mutta G. K, G. K., G. K, Gangsterikaverit, kajahtaa Kanadan puolelta rajaa.

Ylimääräinen ponnistus, vääntömomentti, vielä kuitenkin tarvitaan, jotta kaikki hajonneessa tynnyrissä tuntuisi läpieletyiltä. Nimitetään sitä horror vacuiksi, kaikki ovat silloin tyytyväisiä. Statistimme myös, tornado ja toinen juonitteleva sivuhenkilö, myöhemmin mainittava ficelle, nyt asioihin pyytämättä puuttuva muurahainen sateisena vyöruusun kesänä. Siinä se ylimääräinen konteksti, kertojamme kokonaan Uudesta maailmasta. Ja kaunis turhuus ja kauheakin pettymys. Tanssin hartaasti väisteltä itsetarkoituksellisesti peilityydessä oljenteleva öljyntorjuntatahnan maineen saanut rasvaimunainen.

Runous antaa sinulle virtaa
koskaan ei voi astua kahdesti samaan virtaan
sinussa
se on jonkinlaista heikkovirtaa, vuorovaikutteinen vaihtovirta
lohduttaisi minua, et kaipaa läheisyyttä
ei se tuo lohtua
avantouinti
ei sähköpaimen ole ainoa ratkaisu
hän sanoo kuin Runeberg

Harry Forsblom (s. 1943) on pitkän linjan kriitikko, runoilija, prosaisti ja suomentaja. Hän on kirjoittanut kritiikkiä *Helsingin Sanomiin* vuosina 1965–1985, *Parnassoon* vuodesta 1967 sekä *Uuteen Suomeen*, *Kalevaan* ja *Demariin*. Hänen lukuisat proosasuomennoksensa sisältävät mm. Bernard Malamudin ja Thomas Hardyn teoksia. Vuodesta 1993 Forsblom on toiminut helsinkiläisen Kriittisen korkeakoulun kirjoittajakoulun kirjailijaopettajana ja alkaen 1999 kirjoittajakoulutuksen johtajana. Vuonna 2001 hän väitteli tohtoriksi 400-sivuisella teoksella *Concepts of Postmodernism*.

Forsblom debytoi runoilijana vuonna 1973 kokoelmalla *Jees, maailman dialektiikka* (1973). Sen jälkeen hän on julkaissut kaksi muuta runokokoelmaa ja viisi romaania, viimeisimpänä *Sorayan kiirastuli* (Artipictura 2006). Neljäs runokokoelma *Verhojen takaa tulee kirjoitus* on hänen ensimmäisensä sitten *Tomumajayllätyksen* (WSOY 1978). Se on samalla kertaa yhteenvetoa vahvoin naruin (ja nauruin) ja täysin tämänhetkistä, moniäänistä ja vapaata avoimen kontekstin runoutta.

9 789522 151544 >